

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Vidualis castitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

irata, & veniam delicti, & accepti beneficij gratiam ore identi-
dem volutauit. Mox etiam eidem Dei Matri sese obtulit, atque
in eius oculis manibusque ipsi sese Deo per triplex votum ob-
frinxit. Primum erat castitatis æternæ: alterum de omni au-
reо sericoque corporis ornatu abdicando: tertium de vitando
omni consortio conuentuque profano. Neque hīc cessauit di-
uini odoris flamma; sed in grandes illas victorias, in admiran-
da opera pietatis, mortificationis, misericordiæ; denique in
alia tria Religionis vota eruptit. Insuper impetravit, ut omnes
illius liberi monasteria ingredierentur; atque ipsa quoque fun-
datrix existaret nouæ religionis *Annuntiatæ Virgini dedicata*,
dictæque *Celestinarum*, quæ candidæ togæ cœruleum pallium
imjciunt, vt, in castissimi animi puritate, cœlestem seruere
conuersationem. Itaque vidua hæc, in coniugio, sex filiorum,
in viduitate plurimarum Deo dicatarum virginum materfuit.
Sed longum esset cetera percensere; cùm de illius integri-
ma sanctissimaque vita, tres libri non ita pridem in lucem fer-
editi. Nobis satis est hinc discere, quām salutare sit, colere
Dei Matrem, Matrem misericordiæ & consolationis, qua-
tamque bona cogitationis occasionem præbeat illius imago, in
eubiculo parieti appensa. Nullam eiuscemodi consolationem,
sed magnorum criminum ansam habent, qui ibi, loco icons
sacræ, Lendas, & Cygnos, & Dianas in Aetæonem aquam spar-
gentes; & Paridis judicia; & mille Cupidinum propudia, aliæ
que nefandas libidinum illecebras, velut in ara venerandas,
appendunt. Sed & illud in primis est obseruandum, bonos
quoque coniuges, diuino consilio, separari morte, atque in-
maginos luctus coniiei, vt solatium non iam à compare, sed à
Numine petere discant, atque ad res longè maiores excitentur.

XVI.

S. Ambros. I.
de Viduis. S.
Hieron. ep.
ad Saluinam.
ad Furiam, ad

Ante omnia tamen ex hac vidua (de cuius virtute & vita
alius erit dicendi locus) atque alijs huc usque commemoratis
laudatisque, videmus, quām sanctus sit status viduitatis, quem
SS. PP. tanti fecerunt, vt integros de eo libros scriperint, vel
certè epistolas libris comparandas: nimurum Ambrosius, Hier-
onymus, Augustinus, Fulgentius, & Tertullianus, qui ethi in
eam hæresin lapsus sit, vt solam monogamiam Christianis esse
licitam

sicutam voluerit, multa tamen recte etiam scripsit de *vinairatu* & commendatione viduarum. Cuius & illud est: *Virginitas, & viduitas, & modesta in occulto matrimonij disimulatio, de bonis carnis Deo adolentur. Vbi ad centesimum, sexagesimum & tricesimum fructum alludit. Nam docemur, inquit S. Ambrosius, triplicem castitatis esse virtutem. Unam coniugalem, aliam viduitatis, tertiam virginitatis. Non enim aliam sic predicamus, ut excludamus alias. Suis quibusque professionibus ista condiscunt. In hoc Ecclesia opulens disciplina: quod quis preferat habet, quos reiectat non habet, atq; utinam nunquam habere posset. Ita igitur virginitatem predicamus, ut viduas non reiectamus: ita viduas honoramus, ut suis honos coniugio reserueretur. Non nostra hoc precepta, sed divina testimonia docent.*

Ob has aliasque complures causas, post S. Paulum SS. PP. consuluerunt, non præceperunt, ne viduae ad secundas nuptias procederent. Neque enim Euasecundum accepit virum, neque sancta Ecclesia secundum agnouit virum, ait S. Ambrosius, cuius & hæc sunt. Sed fortasse aliquibus propter suscipiendos liberos coniugia iteranda videantur? Quod si filiorum studium causa nubendi est, utique ubi est fructus filiorum, causa non suppetit. Quanquam cuius consilij sit, iterum experiri velle frustra tentat arena fecunditatem, aut subire, quam pertuleris orbitatem? Hec enim iterandi causa est filios non habentibus. Ergo illa que liberos suscepit, & perdidit (cum ipsa enim maior contentio, qua spem generandi habet) illa, inquam, nonne sibi videtur, inter ipsa repetitarum fœderarum nuptiarum amissorum prætexere funera filiorum? Nonne iterum passura, quod repetit, & ad ipsos votorum tumulos exceptarum orbitatum imagines lamentorum strepitus perborrescit? Cur igitur filia, dolores magis, quos times, repetis, quam filios, quos iam non speras, requiris? Si grauis est dolor, subterfugienda causa eius est, non petenda. Nam tibi quid consilij tribuan? quæ liberos habes? Qua tibi causa nubendi? nisi forte levitatis error, & intemperantia tuis, & sauci cogit pectoris conscientia? Sed consilium sobrijs non ebrijs datur. Et ideo apud liberam conscientiam mihi sermo est, cui utrumque integrum est. Habeat saucia remedium, honesta consilium. Tu, inquam, filia, quid moliris? cur heredes extraneos, cum habeas

Ageruchiam,
S. August. ep.
127. ad Iulia-
nam, item ad
Probam. Ful-
gent. ad Gal-
lam ep. 2. Ter-
tull. de resur-
rectione cat-
nis.

XVII.

S. Ambros.
I. de viduis.

11192.
fol. 14A. 2
linea 10. 1a

D d d. 2

tuos?